

- Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, skal udtrykket »særligt øjemed« da fortolkes således, at der kun kan være ét formål med afgiften, eller kan der på den anden side godt være tale om flere forskellige formål, heriblandt det rent budgetmæssige, som har til hensigt at finansiere visse beføjelser?
- Såfremt det foregående spørgsmål besvares med, at der godt kan forfølges flere forskellige formål, hvor relevant skal et givent formål, jf. artikel 3, stk. 2, i direktiv 92/12, da være for at opfylde betingelsen om, at afgiften skal tjene et »særligt øjemed«, når der henses til Domstolens retspraksis, og hvilke kriterier skal i så fald anvendes for at bestemme hovedformålet med tillægsafgiften?
- 2) Er artikel 3, stk. 2, i Rådets direktiv 92/12/EØF den 25. februar 1992, og navnlig kravet om iagttagelse af de regler for afgiftspålæggelse, der gælder for punktafgifter og moms, for så vidt angår bestemmelse af afgiftens forfald,
- til hinder for en indirekte, ikke-harmoniseret afgift (såsom IVMDH), der forfalder på tidspunktet for brændstoffets detailsalg til den endelige forbruger, til forskel fra den harmoniserede afgift (afgift på mineralolier, som forfalder, når varerne forlader det sidste afgiftsoplæg) eller moms (som, til trods for at den ligeledes forfalder på tidspunktet for det endelige detailsalg, opkræves i hvert led af produktions- og distributionsprocessen), idet den ikke — som udtrykt i dommen i sagen EKW og Wein & Co. ⁽²⁾ (præmis 47) — er i overensstemmelse med den almindelige opbygning af en af disse former for beskatning, således som de er fastsat i fællesskabsbestemmelserne?
- Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, kan det da lægges til grund, at kravet om iagttagelse er opfyldt, uden at der behøver foreligge sammenfald hvad angår afgiftens forfald, hvis blot den indirekte, ikke-harmoniserede afgift (i dette tilfælde IVMDH) ikke har indvirkning på — i den forstand, at den ikke hindrer eller besværliggør — det normale forløb af punktafgiftens eller momsens forfald?

⁽¹⁾ EFT L 76, s. 1.

⁽²⁾ Dom af 9.3.2000, sag C-437/97, Sml. I, s. 1157.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative (Luxembourg) den 20. februar 2012 — Adzo Domenyo Alopka, Jarel Mondoulou og Eja Mondoulou mod Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

(Sag C-86/12)

(2012/C 138/04)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Adzo Domenyo Alopka, Jarel Mondoulou og Eja Mondoulou

Sagsøgt: Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 20 TEUF, efter omstændighederne sammenholdt med artikel 20, 21, 24, 33 og 34 i chartret om grundlæggende rettigheder, læst hver for sig eller i sammenhæng, fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat dels kan nægte en tredjelandstatsborger, der alene forsørger sine små børn, som er unionsborgere, ret til at opholde sig i den medlemsstat, hvor børnene er bosat, og hvor de siden deres fødsel har levet sammen med denne tredjelandstatsborger uden at være statsborgere i denne medlemsstat, dels kan nægte denne tredjelandstatsborger en opholdstilladelse og herudover en arbejdstilladelse?

Skal sådanne afgørelser anses for at indebære, at børnene fratages den effektive nydelse af kerneindholdet i de rettigheder, der er tilknyttet statussen som unionsborger, i det land, hvor de er bosat, og hvor de har levet, siden de blev født, også i en situation, hvor deres anden slægtning i direkte opstigende linje, med hvem de aldrig har haft noget familiemæssigt samliv, er bosat i en anden EU-medlemsstat, hvor den pågældende selv er statsborger?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative (Luxembourg) den 20. februar 2012 — Kreshnik Ymeraga, Kasim Ymeraga, Afijete Ymeraga-Tafarshiku, Kushtrim Ymeraga og Labinot Ymeraga mod Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

(Sag C-87/12)

(2012/C 138/05)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Kreshnik Ymeraga, Kasim Ymeraga, Afijete Ymeraga-Tafarshiku, Kushtrim Ymeraga og Labinot Ymeraga

Sagsøgt: Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

Præjudicielt spørgsmål

I hvilket omfang tillægger unionsborgerskabet og den dertil knyttede opholdsret i det land, hvor unionsborgeren er statsborger, som er fastsat i artikel 20 TEUF, samt de rettigheder, garantier og forpligtelser, der er fastsat i chartret om grundlæggende rettigheder, navnlig og efter omstændighederne i artikel 20, 21, 24, 33 og 34, en referenceperson, der er unionsborger, og som ønsker at opnå familiesammenføring i sit bopælsland, hvor han er statsborger, med sin far og mor og to af sine brødre, der alle er tredjelandstatsborgere, en ret til familiesammenføring, såfremt referencepersonen ikke har udøvet retten til fri bevægelighed eller ophold i en anden medlemsstat end den, hvor han er statsborger?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal da Relação de Guimarães (Portugal) den 22. marts 2012 — Domingos Freitas og Maria Adília Monteiro Pinto mod Companhia de Seguros Allianz Portugal SA

(Sag C-96/12)

(2012/C 138/06)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação de Guimarães

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Domingos Freitas og Maria Adília Monteiro Pinto

Sagsøgt: Companhia de Seguros Allianz Portugal SA

Præjudicielt spørgsmål

Er udelukkelse eller begrænsning — i forbindelse med et færdselsuheld, hvori et motorkøretøj og en cykel, der føres af en mindreårig, er involveret, og som for føreren af cyklen resulterer i person- og tingsskade — af erstatning for sådanne skader, når den skadevoldende begivenhed kan tilregnes cyklistens adfærd, forenelig med fællesskabsretten, navnlig artikel 3, stk. 1, i første direktiv (72/166/EØF)⁽¹⁾, artikel 2, stk. 1, i andet direktiv (84/5/EØF)⁽²⁾ og artikel 1a i tredje direktiv (90/232/EØF)⁽³⁾, der blev indsat ved artikel 4 i femte direktiv (2005/14/EF)⁽⁴⁾, (alle om ansvarsforsikring for motorkøretøjer), henset til

Domstolens praksis for så vidt angår de omstændigheder, hvorunder erstatning fra den obligatoriske ansvarsforsikring for motorkøretøjer kan være begrænset?

- (1) Rådets direktiv 72/166/EØF af 24.4.1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EFT 1972 II, s. 345).
- (2) Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30.12.1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EFT 1984 L 8, s. 17).
- (3) Rådets tredje direktiv 90/232/EØF af 14.5.1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EFT L 129, s. 33).
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11.5.2005 om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF og 90/232/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EUT L 149, s. 14).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien) den 24. februar 2012 — Eurofit SA mod Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Sag C-99/12)

(2012/C 138/07)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eurofit SA

Sagsøgt: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Præjudicielt spørgsmål

Kan det antages, at der er tale om et tilfælde af force majeure som omhandlet i forordning nr. 3665/87 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter⁽¹⁾, når de kompetente myndigheder afholder sig fra at give de oplysninger, der er anmodet om, eller bevidst meddeler en erhvervsdrivende forkerte oplysninger, hvorved dennes bedømmelse af pålideligheden hos en medkontrahent, der er mistænkt for toldsvig, forvanskes?

- (1) Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27.11.1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 351, s. 1).